

عنوان مقاله:

بررسی ماهیت تعهد به نفع شخص ثالث و دفاع از زیانده بودن بیمه شخص ثالث

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی حقوق، علوم سیاسی، سیاست اسلامی و فقه اسلامی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمد مهدی پور - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی ایلام

نگس کریمی نژاد - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی ایلام

خلاصه مقاله:

قانون گذار ایران در مواد ۷۶۸، ۷۶۹ و ۷۶۹ قانون مدنی، تحت تاثیر قانون مدنی فرانسه (ماده ۱۱۲۱) و فقه امامیه در قالب عباراتی مختصر و مجمل به طرفین قرارداد اجازه ی ایجاد تعهد به نفع شخص ثالث را داده است. این اختصار و اجمال موجب ابهام در روابط طرفین قرارداد و شخص ثالث شده است. حقوقدانان برای رفع این ابهام، سعی در تبیین و توضیح ماهیت حقوقی تعهد به نفع ثالث کرده اند که نظریه های مختلفی را برانگیخته است. این پژوهش ضمن نقد و بررسی این نظریه ها به این نتیجه می رسد که قانون گذار به اراده طرفین، این توانایی را اعطاء کرده که بتوانند با انعقاد قرارداد بین خود، بدون دخالت اراده اشخاص ثالث به نفع آنان، ایجاد تعهد نمایند. این تعهد از حیث ایجاد و بقاء و حدود و ثغور، تابع قرارداد طرفین و به محض ایجاد نیز مانند هر حق دیگری مصون از تجاوز و علی الاصول قابل انتقال به ورثه است. با این حال شخص ذینفع می تواند آن را رد نماید. پژوهش حاضر از طریق مطالعات کتابخانه ای و فیش برداری از کتب و مقالات متعدد گردآوری گردیده است. این پژوهش به روش تحلیلی و توصیفی صورت پذیرفته است. نتایج ما ضمن این پژوهش نشان می دهد که مهمترین عوامل خسارات در بیمه شخص ثالث را می توان در دو بعد خارجی و داخلی مورد بررسی قرار داد و این تعهد، ممکن است اصلی و به صورت یکی از عوضین عقد بوده و یا تبعی و به صورت مشروط ضمن عقد باشد.

کلمات کلیدی:

بیمه، شخص ثالث، تعهدات، ضرر و زیان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2068033>

